

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Mudr 2,12.17-20; Psalam: Ps 54,3-6.8; Drugo čitanje: Jak 3,16 - 4,3; Evanđelje: Mk 9,30-37

Draga braćo i sestre!

Zasigurno da se vodila zanimljiva rasprava među Isusovim učenicima dok su prolazeći kroz Galileju raspravljali o tome tko je najveći, odnosno tko je prvi među njima. Ovo je pitanje i u našem suvremenom društvu itekako aktualno. I mi se danas susrećemo s istim poteškoćama i istim pitanjima kao i Isusovi učenici. Mnogi se danas žele u nečemu istaknuti, u nečemu biti prvi, prednjačiti pred drugima; žele biti poznati u medijima, utjecajni i popularni u društvu i slično. Upravo nas evanđeoski odlomak dvadesetpete nedjelje kroz godinu izvještava kako Isus poučava svoje učenike koji se nadmeću među sobom i žele biti prvi. Isus ih želi usmjeriti na koji je način potrebno da budu prvi. Nebrojeno puta ih je usmjeravao i poučavao, ali učenici kao da još uvijek nisu dovoljno dobro shvatili njegovu poruku. Tako se u današnjem evanđeoskom odlomku može uočiti da im Isus ponovno pojašnjava nasamo ono što očito nisu razumjeli u potpunosti. Dok im on progovara o onome što će se njemu dogoditi, da će ga zadesiti muka, smrt i uskrsnuće, oni raspravljaju o tome tko je među njima najveći, to jest tko je prvi. Mogli bismo reći da nije ni mjesto ni vrijeme za takve rasprave koje oni vode dok Isus govori o onome što će se s njim dogoditi. Zbog toga im postavlja pitanje i zanima se o čemu oni raspravljaju dok on progovara i naviješta muku, smrt i uskrsnuće. Zanimljivo je primijetiti da apostoli ne odgovaraju na Isusovo pitanje. Iako Isus želi čuti od dvanaestorice o čemu to raspravljaju, na njegovo pitanje: »Što ste putem raspravljali?« (Mk 9,33b), nastaje muk i tišina. Nitko od apostola ne odgovara na to pitanje i ne usuđuje se dati odgovora jer ih je ta njihova rasprava samo udaljavala od Isusova nauka. Međutim, Isusu je sve to dobro poznato, on ih dobro poznaje i zna što se među njima događa. On uviđa da su se apostoli previše uhvatili za ljudska i zemaljska promišljanja te da nisu dovoljno dobro shvatili njegov nauk. Stoga ih ponovno poučava, pun strpljenja i

razumijevanja. Zato sjeda, zauzima stav učitelja koji poziva dvanaestoricu da ih pouči. Toliko vremena su proveli s njim i još uvijek nisu shvatili ono što im je On govorio. Isus želi ukazati da je važno ne samo gledati na sebe, nego da je potrebno uvidjeti i potrebe drugoga, prepoznati u čemu mi jedni drugima možemo biti na pomoć. To je ono što je On učio svoje učenike. Učenici su očito pogriješili u načinu vrednovanja onoga tko je prvi i najveći. Iako apostoli idu za Isusom, čini se da i dalje ostaju kod nekih svojih planova, interesa i ciljeva. Isus želi da oni dignu pogled od onih zemaljskih planova i interesa. Želi da budu svjesni da su usmjereni prema vječnosti. Stoga ukazuje na ono što je nepropadljivo i usmjerava im pogled prema vječnosti. Međutim, njihova logika kao i naša danas, sasvim je drukčija od one Isusove logike i poimanja prvenstva. Ljudski gledano, teži se za prvim mjestima i popularnošću, a Isus ima sasvim drukčije poimanje onih koji su prvi i upravo to pojašnjava svojim učenicima. Želi ih usmjeriti da budu prvi u služenju, u poniznosti, u ljubavi. Govori im kako mogu postati veliki slijedeći Božju logiku, a ne ljudsku logiku i ljudski način razmišljanja. Mogu postati veliki u služenju drugima u ljubavi. Zato im kaže: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« (Mk 9,35b). Upravo se takvim načinom služenja drugima u ljubavi može biti prvi u Božjim očima. Zbog toga Isus skreće pozornost učenicima da prednjače u ljubavi prema Bogu i u ljubavi prema bližnjemu. U tome je potrebno biti velik, u tome je potrebno biti prvi. Tako nas evanđeoska riječ danas potiče da ne živimo samo sebi i samo za sebe, da ne živimo samo za zemaljska dobra, nego da stječemo neprolazna dobra koja nas vode u život vječni. Pozvani smo međusobno pomagati jedni druge i služiti drugima, onima koji su u potrebi. Neka to naše služenje bližnjima, na koje smo pozvani, ne bude iz vlastite koristi, nego iz vjere u Boga i ljubavi prema bližnjemu. Amen!

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.**

**zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

20. - 26. rujna 2021

XXV. Nedjelja kroz godinu (572/2021)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike.

Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dodoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlj ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.«

No to nije jedini način na koji čovjek stječe znanje. Osoba uvijek živi u odnosu. Dolazi od drugih, pripada drugima, njezin život dobiva na širini u susretu s drugima. Čak su i naše vlastito znanje i samosvijest relacijskog tipa, i vezani su uz druge koji su živjeli prije nas: na prvome mjestu naše roditelje, koji su nam dali život i ime. Sam jezik, riječi kojima tumačimo svoj život i svoju stvarnost, dolazi nam preko drugih, sačuvan u živom sjećanju drugih ljudi. Sebe možemo upoznati samo tada kada smo dionici jedne veće memorije. Isto vrijedi i za vjeru, koja čovjekovo razumijevanje privodi punini. Prošlost vjere, onaj čin Isusove ljubavi koji je svijetu dao novi život, dopire do nas u sjećanjima drugih ljudi, svjedoka, i živi spomen na nju čuva se u jedinstvenom spomen subjektu - Crkvi. Crkva je Majka koja nas uči govoriti jezik vjere. Sveti Ivan inzistirao je na tom gledištu u svojem evanđelju, tijesno združujući vjeru i sjećanje, i povezujući oboje s djelovanjem Duha Svetoga, koji će nam, kao što kaže Isus, sve »doživati... u pamet« (Iv 14,26). Ljubav koja je Duh i koja boravi u Crkvi, povezujući sva vremena jedna s drugima, čini nas Isusovim suvremenicima te tako postaje vodilja na našem putu vjere. (papa Franjo; Svjetlo Vjere br. 38)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

20. P - Andrija Kim Taegon, Pavao; Ezr 1,1-6; Ps 126,1-6; Lk 8,16-18	19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Ivan Haramas
21. U - sv. Matej apostol, Mate, Mateja; Ef 4,1-7.11-13; Ps 19,2-5; Mt 9,9-13	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Selim Hatić
22. S - Mauricije, Emerita, Silvan; Ezr 9,5-9; Otpj. pj.: Tob 13,2.4.6-8; Lk 9,1-6	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Marija i Ljudevit Dukarić god., Stanislav i Marija Magić, Branko Dukarić
23. Ć - Pio, Zaharija i Elizabeta; Hag 1,1-8; Ps 149,1-6a.9b; Lk 9,7-9	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Stjepan god. i Veronika Huzjak
24. P - Rupert, Virgil, Anatolij; Hag 1,15b – 2,9; Ps 43,1-4; Lk 9,18-22	19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Ivka Horvatić
25. S - Kleofa, Firmin; Zah 2,5-9a.14-15a; Otpj. pj.: Jr 31,10-12ab.13; Lk 9,43b-45	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Antun Horvatić god., Martin Dukarić god., Na Čast Anđelu Čuvaru i MB Bistričkoj na nakanu
26. N - XXVI. Nedjelja kroz godinu; Br 11,25-29; Ps 19,8.10.12-14; Jak 5,1-6; Mk 9,38-43.45.47-48; „ <i>Tko nije protiv nas, za nas je. Ako te ruka sablažnjava, odsijeci je.</i> “	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + Mirko god., Mijo i Marija Špoljarić, Danijel, Marija i Stjepan Mlinarić 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu

Tko je od njih prvi, važniji. Po svojoj prilici malo se odmakloše da ih Isus ne čuje. No ipak su u raspravi podigli glas i više se nisu kontrolirali. A Isus? S koliko je muke u srcu slušao to nadmetanje. Pogotovo kad ih je volio. A eto, takvi su ti njegovi učenici. Sve do danas. On o mucu i smrti (doduše i o uskrsnuću), a oni o prvim mjestima. Isus sjeda. Zauzima učiteljski stav. Ne dopušta da to prođe samo Onako. Njegova je pouka u Marka, istina, bez oštirine i prigovora, ali nedvojbeno jasna: »Tko želi biti prvi neka bude posljednji i svima poslužitelj!« Poniznost je silno aktivna krepost: iscrpljuje se u uslužnosti, u posluživanju! Eto i opet pravog raskrižja: između naših stavova i Isusovih. A koliko umijeća pokazujemo kroz povijest Crkve i danas da utegnemo koliko god se da evanđeoskoj dosljednosti u toj točki. A ipak, svaki bi kršćanin ne samo papa trebao biti »sluga slugu Božjih.« Na to se nadovezuje epizoda o djetetu. Imaju je svi evanđelisti No samo se u Marka ovako neposredno nadovezuje na navještaj muke i smrti i na poziv na služenje (koje je oblik muke i smrti). Dijete je za nas, danas, poziv na pažljivost i nježnost. No u ono vrijeme dijete je simbol nezaštićenog i društveno beznačajnog i bespravnog bića. Isus usmjeruje učenike da se opredjeljuju za takve. Ili bar i za takve. A onda, ako već treba birati, onda prvenstveno za takve. I to uz njenu mističnog poistovjećivanja: da služe njima kao njemu, u konačnim njima kao Ocu nebeskomu. U tom je bit teologije oslobodjenja, i u tom smislu ona je neosporna. Pripadati slabijima, dijeliti njihovu sudbinu, podmetnuti leđa pod njihov križ to znači opredijeliti se za Isusov put. I stoga, nositi Isusov križ nije samo neka formula kršćanske samozataje. To je poziv i na društvene angažmane.

(Bonaventura Duda; Sjeme je riječ Božja: Razmišljanja nedjeljna i blagdanska)

Želiš li biti velik? Počni od najsitnijeg. Kaniš sagraditi visoko zdanje, najprije misli o temelju koji je nizina. Prema tome koliko tko želi i namjerava nadgraditi opseg i koliko zgrada bude veća, toliko kopa temelj. Kada se zdanje gradi, penje se uvis. Tko kopa temelj, spušta se niže. Tako se i zgrada prije uzvišenja snižuje. Pročelje se nakon sniženosti uzdiže. Misli o temelju. Od Krista uči jer je blag i ponizan srcem. U sebi iskopaj taj temelj poniznosti i doprijet čes do vrhunca ljubavi. (Sveti Augustin)

Okrijepljeni i poučeni Božjom riječju i Kristovim tijelom krenimo u novi tjedan i pokušajmo više razgovarati o vjeri, dobroti i pravednosti za sve ljude, a manje se natjecati u tome tko je veći ili vrijedniji. Češće se sjetimo prihvatiti drugoga pokraj sebe i širimo mir i blagostanje.

Sveti Matej apostol i evanđelista
Prema Evanđeljima, Sveti Matej je bio carinik, sakupljač poreza na putu koji je kod Kafarnauma prelazio iz Galileje u Siriju, te je pripadao skupini ljudi, koji su bili neumoljivi i često korumpirani, te od ostalih Židova smatrani i obredno nečistima. Obratio se nakon što ga je osobno Isus posjetio i blagovao u njegovoj kući. Spremno se odazvao pozivu, da slijedi Isusa, a prije no što je to učinio, priredio je svečanu gozbu za rođake i prijatelje (usp. Mt 9,9-13). O sv. Mateju, u puku veoma popularnom svecu, osim onoga u Evanđelju ne znamo mnogo. Od onoga malo što znamo važan je izvještaj crkvenog povjesničara Euzebija, koji kaže da je Matej prije svog polaska na daleko misijsko putovanje propovijedao najprije Hebrejima te im je, prije nego ih ostavi, napisao Evanđelje u njihovu jeziku. Bio je to aramejski jezik, kojim su tada Židovi u Palestini govorili. Euzebije se u svome izvještaju oslanja na stariju vijest u spisima svećenika Papije, koji je kao istraživač veoma pouzdan. On poistovjećuje apostola Mateja s piscem Matejeva evanđelja. Izvornik Matejeva evanđelja nije sačuvan, već samo grčki prijevod. Najstarija svjedočanstva i predaja Crkve pretpostavljaju da je prijevod u potpunosti vjeran izvorniku. Istovjetnost je potvrdila i Papinska biblijska komisija 19. lipnja 1911. godine.

Dijete, ne jako i neuko, stavljeno posred učenika najvećega Učitelja. O onome što ih nije naučila njegova riječ, poučit će ih dijete. Učenik ne stječe znanje Učiteljevim imenom, nego svojom poučljivošću, otvorenošću njegovu nauku. Put vjere vraća nas uvijek u iskustvo djeteta, u njegovu znatiželjnost, otvorenost, poučljivost i povjerenje. Potrebno je priznati se malenim da bismo se umjeli diviti onomu što nas nadvisuje; priznati se grješnim i slabim kako bismo žudjeli za čistoćom gledanja Božjega lica.

Dolazimo svake nedjelje na sveto misno slavlje da bismo primili mudrost odozgor i u njezinu svjetlu vrednovali svoj život. Budimo otvoreni toj mudrosti da bismo u svim prilikama znali razlikovati što je ono što daje život od onoga što je privid života i što nas zapravo od života udaljuje. Predajmo svoj život Bogu kako bismo uistinu imali život.

Veliko HVALA na požrtvornosti gospođama Miciki Vlahović, Mariji Filipašić, Štefaniji Horvat i Marini Hulama kao i gospodinu Danijelu Vugrincu iz ulice Zelengaj iz Jalžabeta, na čitavoj godišnjoj brizi u župnome vinogradu. Veliko Hvala!

O, sveti Križu, na kojem je raspeta Ljubav srca mojega, premilosrdni moj Gospodin! Uzdižem pogled Tebi i vapijem: Spasi me! Neka čavli što probodoše ruke i noge moga Spasitelja, razapnu sve grijeha i zloće što ih učinih protiv Ljubavi i protiv svoga bližnjeg. Raskajana srca i lica oblivena suzama, razapinjem svoju oholost da uskrsne na poniznost, svoju škrtost da uskrsne na sebedarje i dobrohotnost; razapinjem bludnost da uskrsne na čistoću srca, duše i tijela, neumjerenost da uskrsne na suzdržanost; razapinjem zavist i srditost da uskrsnu na ljubav, lijenost da uskrsne na gorljivost! O, sveti Križu, daj mi po Tebi zaslužiti Vječnost! Amen!

Isus nas želi postaviti na put služenja i ljubavi, na čijem se kraju nalazi vječna domovina. Već kada tim putem hodimo ovdje na zemlji, ispunjamo svoje srce i dušu mirom. Neka nam ova nedjelja i ovi Isusovi poticaji daju da se maknemo od opasnosti sebljublja i postanemo sličniji Isusu koji je krotka i ponizna srca.